

Petinšestdeset let Gorenjskega muzeja (13)

Misli mladega muzealca

ANJA POŠTRAK

GORENJSKI
MUZEJ

Ko sem se odločila za študij zgodovine, sem bila prepričana, da me bodo karierna pota vodila v popolnoma druge vode. Med študijem je moja želja postalo delo v arhivu. In to je pomenilo izogib muzeologiji in vsemu muzeološkemu. Razen seveda ljubiteljskemu obiskovanju muzejev, pri čemer pa sem, priznam, vseeno uživala.

Svež diplomant zgodovine, ki se z vso zagretostjo loti iskanja prve zaposlitve, je hitro postavljen pred spoznanje, da zgodovinarji niso ravno iskan kader. In takrat se je pojavilo zanimivo delovno mesto, ki je najprej privlačilo s svojo lokacijo. Bohinj. Kakšna je možnost, da kot zgodovinar dobim delo praktično

doma? In potem razmišljanje ... Muzeji v Bohinju? Bo to zame? In ravno to, da prihajam iz Bohinja, je postalo moja prednost pri izbirnem postopku in tudi kasneje pri mojem delu. Če me vprašate danes, ko teče že sedmo leto, odkar sem del Gorenjskega muzeja, dela kustosa v muzeju ne bi zamenjala za nobeno drugo. Postalo je tudi način življenja moje družine. Ko te sin že sredi junija sprašuje, ali bo že kmalu ličkanje koruze v Oplenovi hiši, ali pa mu moraš že desetič v enem dnevu razlagati, kaj se je dogajalo v Bohinju v prvi svetovni vojni, je pač težko ločiti službeno in zasebno. In vsakič, ko grem v pisarno v Bohinju, grem z velikim veseljem, saj grem vendar »domov«.

Bohinj mi je s svojo dediščino in okoliščinami, ki so v zadnjih letih nudile možnost priprave novih stalnih razstav, pomenil popoln poligon za utrjevanje muzejskih veščin. Pomemben del tega sta bila tudi raziskovanje in priprava občasnih razstav s temami, ki so Bohinjcem blizu. S temami, ki so pomembne, da jih ustrezno predstavimo tudi zato, da se ne pozabijo.

Kot kustos za Muzeje v Bohinju sem hitro spoznala vsa področja dela v muzeju – in prav vsako me veseli. Prva muzejska lekcija je bila sicer tista o pomembnosti dokumentacije, sledilo je spoznavanje posameznih kustodiatov. V Bohinju je veliko dela na terenu, tudi evidentiranja za

Inventariziranje muzejskih predmetov / Fototeka Gorenjskega muzeja

muzej zanimivega gradiva. Predvsem imam veliko opravka z etnološkimi predmeti, ki jih ljudje večkrat podarijo muzeju. Pri razstavah z znanjem ali gradivom iz lastnih zbirk sodelujejo tudi domači ustvarjalci in zbiralci, za kar sem jim

zelo hvaležna, saj prek tega bogatijo tudi moje znanje.

Uspešen in predvsem zadovoljen si takrat, ko delaš tisto, kar imaš rad. In ker imam rada muzeje in Bohinj, je delo kustosa za Muzeje v Bohinju postalo moj sanjski poklic.